

OSNOVNI SUD U BIJELOM POLJU

K. br. 677/09

U IME NARODA

Osnovni sud u Bijelom Polju, kao prvostepeni krivični sud sudija D. Mrdak, sa zapisničarem Sonjom Marković, u krivičnom postupku po optužnom predlogu ODT Kt. br. 478/2009 od 12.08.2009. godine, protiv optuženog B.M.a iz Bijelog Polja, zbog krivičnog djela primanje mita iz čl. 423 st 4 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika, po održanom usmenom, glavnom i javnom pretresu u prisustvu savjetnika u ODT – u B. Polje Smolović Slavenka, okrivljenog B.M.a, branioca okrivljenog A.K.A.a, dana 26.02.2010. godine, donio je i javno objavio

P R E S U D U

Okrivljeni **B.M.O**, JMBG ..., od oca B., majke M., rođene G., rođen godine u mjestu B., opština Bijelo Polje, sa prebivalištem u Bijelom Polju - Rakonje bb, oženjen, otac troje maloljetno djece, pismen, završio srednju školu, Srbin, državljanin Crne Gore, lošeg imovnog stanja, vojsku služio 1988. godine u Mariboru, osuđivan presudom Osnovnog suda u Podgorici K. br. 95/25590 od 03.07.1996. godine, zbog krivičnog djela iz čl. 171 st. 1 KZ RCG na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine uslovno na dvije godine (osuda brisana), presudom Osnovnog suda u Bijelom Polju K. br. 309/01 od 22.01.2002. godine zbog krivičnog djela iz čl. 48 KZ RCG na tri mjeseca zatvora, uslovno na jednu godinu.

- na osnovu čl. 363 st. 3 Zakonika o krivičnom postupku

OSLOBADJA SE OD OPTUŽBE

Da je:

- dana 23.06.2009. godine oko 00,30 časova u mjestu Dobrakovo, opština Bijelo Polje u svojstvu službenog lica - policajca Uprave policije - Područna jedinica Bijelo Polje - na Graničnom prelazu, poslije izvršenja službene radnje, kontrole vozila marke "Audi A6", putnika u istom i njihovih putnih isprava, kojim je upravljao M.M.zahtijevao od istog poklon, govoreći mu "imate li šta za policiju, imaš li šta da nas častiš" da bi, kada mu je oštećeni izvadio 10,00 € u namjeri da mu ih da, tražio da mu novac stavi u pasoše koji je već držao u ruci, govoreći mu "evo ti pasoše, stavi mi 10,00 € u pasoše i ponovo mi vrati pasoše", što je oštećeni i uradio, stavio novac u jedan od četiri pasoša koji mu je i predao, nakon čega je novac uzeo i stavio u džep, a pasoše mu vratio,

-čime bi izvršio krivično djelo primanje mita iz čl. 423 st. 4 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika,

-jer nije dokazano da je učinio krivično djelo za koje je optužen.

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret Budžeta CG.

Oštećeni M.M.radi ostvarivanja imovinko pravnog zahtjeva upućuje se na parnični postupak.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnim predlogom ODT-a iz B. Polja Kt. br. 478/09 od 12.08.2009. godine optužen je B.M.o iz Bijelog Polja, da je izvršio krivično djelo primanja mita iz čl. 423 st. 4 u vezi st. 1 Krivičnog zakonika.

Glavni pretres je održan i zaključen u prisustvu zastupnika javne optužbe savjetnika u ODT-u B. Polje smolović Slavenka, okrivljenog B.M.a i branioca okrivljenog B.M.a, A.K.A.a, a u odsustvu oštećenog M.M.a,

U završnoj riječi zastupnik javne optužbe je izjavio da imajući u vidu izvedene dokaze u toku postupka, smatra da je činjenično stanje iz dispozitiva optužnog predloga u potpunosti dokazano i samim tim utvrđeno da je okrivljeni izvršio krivično djelo koje mu je stavljena na teret optužnim predlogom. Naime iz iskaza oštećenog M.M.a i svjedokinje M.M.jasno proizilazi da, dok su čekali na graničnom prelazu da je okrivljeni B.M.o na svojoj službenoj uniformi imao oznaku na kojoj je pisalo B.M.o.

Okrivljeni B.M.o je u svojoj odbrani u toku postupka je u bitnom istakao: da je u godini kada se desio kritični događaj uglavnom radio na Željezničkoj stanici i u kontroli na zelenoj liniji - brdima a kritične večeri bio je angažovan kao ispomoć na carinskom prelazu Dobrakovo kao zamjena kolege B.a B.a. Kritičnog jutra bio je u smjeni na graničnom prelazu, bilo je ljetnje doba, početak godišnjih odmora i ogromna frekvencija saobraćaja pa se ne sjeća koga su sve te večeri kontrolisali. Policajci koji su radili na traci su samo od vozača uzimali dokumenta i nosili ista u službene prostorije radi evidentiranja ulazaka u Crnu Goru. Istakao je da se ne sjeća da je kritične večeri kontrolisao vozilo marke "Audi 6" u kom su putnici bili M.M.i M.M.a i njihova djeca, jer je bilo dosta vozila sa stranim registarskim oznakama. Nije mu poznato da su M. nailazili te večeri, jer ne zna imena lica koja kontroliše, pošto od vozača uzima dokumenta, ista nosi u službene prostorije kod kolege koji upisuje podatke o vozaču i saputnicima. Istakao je da nije tačno da je kritične večeri sa M.ma imao razgovor, niti da je od njih tražio da u pasoše stave 10,00 €, napominjući da je njegova prijava lažna, a policajci nijesu ovlašćeni da otvaraju prtljag i pregledaju vozilo, jer je to nadležnost carinika, a za slučaj da im je nešto sumnjivo u vezi putnika i robe, to prijavljuju kolegama carinicima koji poslije njih vrše kontrolu prtljaga, putnika i robe. Nije mu poznato kako izgledaju M. niti da su isti prolazili nekad preko carinskog prelaza Dobrakovo, a niko od kontrolisanih lica njemu nije prijavio, niti nekom od njegovih kolega policajaca ili carinika nekog od kolega carinika ili policajaca za pokušaj primanja mita. O ovom događaju ispitivan je od strane unutrašnje kontrole MUP-a kojima nije bilo jasno zbog čega je prijavljen od strane M.M.a, kao i to kako je njegovo ponašanje opisao M.M.. Kritične večeri sa njim je u smjeni bio kolega G.a u periodu između ponoći i 01,00 časova, s tim što je G.a kontrolisao izlaznu traku iz Crne Gore, a on ulaznu traku u Crnu Goru. Na graničnom prelazu bile su kolone, nije bilo nikakvih pauza između auta, već su auta samo pristizala, s obje strane graničnog prelaza, a kolega G.a kada je kontrolisao vozila bio je udaljen nekih pet metara od njega, a poznato mu je da je povodom ovog događaja vršeno prepoznavanje u PJ B. Polje i da ga tom prilikom M. i njegova supruga nijesu prepoznali. Dodao je da po pravilu policajac koji radi na ulaznoj traci, putne isprave koje nakon izvršene evidencije u službenoj prostoriji na Carinskom prelazu dobije natrag od kolege koji radi u službenoj prostoriji i iste lično odnese i vrati vozaču i licima od kojih su uzete radi kontrole, a da se u periodima kada se mijenja smjena dešava da policajac koji preuzima smjenu iz službene prostorije odnese predhodno kontrolisane putne isprave i vrati ih vozačima od kojih su privremeno uzete, a u situaciji špica sezone i ljetnih odmora dešava se da se svako vozilo koje ulazi u Crnu Goru ne evidentira, jer vozila ulaze u kolonama, pa se radi izbjegavanja gužve vrši selektivno evidentiranje koje podrazumijeva brojanje lica u vozilu, a ne i evidentiranje svakog vozila, a nakon sezone radi se po redovnoj proceduri i upisuje se svako lice i svako vozilo koje udje ili izadje iz Crne Gore. Dodao je da je granični prelaz noću osvijetljen reflektorima i da je vidljivost dosta dobra, a pošto je prijavljen od strane M.a za ovo djelo, Unutrašnja kontrola je sprovela postupak, s tim što njemu nije poznato da li je ista donijela neku odluku, a protiv njega nije vodjen disciplinski postupak, niti mu je izricano udaljenje s posla, a poznato mu je da su neke kontrole nakon podnošenja prijave za uzimanje mita suspendovane, nakon što je Unutrašnja kontrola završila svoj postupak.

U završnoj riječi branilac okrivljenog A.K.A. je u bitnom istakao da u iskazima oštećenog i svjedoka ima niz nelogičnosti, nejasnoća i kontradiktornosti, da su isti upotrebljavali prezime i ime policajca koji vrši kontrolu, da isti ne znaju koje boje je bila uniforma, da na su na prepoznavanju ostali u nedoumici. Nelogičnosti se dalje ogledaju u tome da su oni povrijedjeni postupkom policajca čekali neko vrijeme da prijave ovaj događaj, da su bili iznenadjeni postupkom na graničnom prelazu, ali da im je predhodno bilo poznato da se na prelazu traži mito i da su mito davali na drugoj granici, da nijesu znali kome treba da se prijavi ovaj događaj, nego su slučajno pitali saobraćajnu kontrolu, pa su tek dolaskom u Plav žalili se oko ovog događaja, te ih je neko "dobronamjeran" uputio kome da prijave događaj, pa su oni posle tri do četiri dana, sjećajući se vremena, imena i prezimena lica i svega prijavili događaj. A njihova priča nije potvrđena ni zapisnikom o prepoznavanju. Predložio je da sud njegovog branjenika oslobodi.

U završnoj riječi okrivljeni B.M.o je u potpunosti prihvatio završnu riječ svog branioca, dodajući da je nelogično da ga oštećeni nijesu prepoznali, niti su znali koje boje je bila njegova uniforma, a da su vidjeli da je ispod njegove kape sijeda kosa. Istakao je da se ne osjeća krivim i da nije izvršio krivično djelo.

Radi utvrđivanja odlučnih činjenica i krivično pravne odgovornosti okrivljenih sud je u dokaznom postupku izveo sledeće dokaze: pročitao iskaz oštećenog M.M.a, saslušanog u svojstvu svjedoka na zapisniku Višeg suda u B. Polju Kri. br. 143/08 od 02.07.2008. godine, pročitao zapisnik o saslušanju svjedoka M.M.sa zapisnika o saslušanju svjedoka pred istražnim sudijom Višeg suda Kri. br. 143/08 od 03.07.2008. godine, izvršio uvid u izvještaj Uprave policije Područne jedinice B. Polje - GP Dobrakovo od 22/23.06.2008. godine, izvršio uvid u zapisnik o prepoznavanju lica UP PJ B. Polje 32 - 03 broj 241/09-9226 od 30.07.2009. godine, izvršio uvid u zapisnik o prepoznavanju lica UP PJ B. Polje 32 - 03 broj 241/09-9226 od 30.07.2009. godine, te pribavio i izvršio uvid u izvod iz kaznene evidencije za okrivljenog. Drugih predloga za dopunu dokaznog postupka nije bilo.

Cijeneći odbranu okrivljenog i dokaze pojedinačno i u medjusobnoj vezi a shodno čl. 360 st. 2 Zakonika o krivičnom postupku sud je utvrdio činjenično stanje i na osnovu istog zaključio da nije dokazano da je okrivljeni izvršio krivično djelo stavljeno mu na teret javnom optužbom.

Naime, iz iskaza M.M.a saslušanog u svojstvu svjedoka proizilazi da je on kritične večeri došao na Granični prelaz Dobrakovo iz Republike Njemačke, svojim putničkim vozilom u kom su bili njegova supruga i dvoje maloljetne djece, a da je tom prilikom za njim bilo jedno PMV koje je na prikolici vozilo "Gliser" i da je to vozilo propušteno od policajca G.e, te je isto prije njih došlo na carinski punkt. Kada je došao na red policajac po prezimenu B.a, koju oznaku je imao na odjeći tražio je od njega putne isprave, pitajući ga da li ima nešto da prijavi za carinu, a on je na ovo pitanje odgovorio da nema ništa, a potom mu dao četiri pasoša za sebe, suprugu i djecu. Potom mu je ovaj policajac naložio da izadje iz auta i da otvori gepek, što je on i učinio, pitajući ga istovremeno gdje mu je nalepnica po kojoj bi se vidjelo iz koje države dolazi, na šta je on odgovorio da je nalepnica na registarskoj tabli. Na pitanje policajca da li ima nešto da prijavi, odgovorio mu je da ima sir i to pitanje mu je policajac po drugi put postavio, a radilo se o parčetu trapista sira za djecu, jer je bio upoznat da se u Crnu Goru iz Srbije ne može unositi hrana u većoj količini. On je potom zatvorio gepek i kada je pošao da sjedne u auto, policajac ga je pitao "imate li šta zapoliciju, imaš li šta za policiju da nas častiš", a on mu je na to odgovorio "kako to misliš da te častim, na šta misliš", on je potom rekao ženi koja je sjedjela pored njega da mu da 10,00 €, a policajac mu je na to kazao "evo ti pasoše, stavi mi 10,00 € u pasoše i ponovo mi vrati pasoše", a to je rekao tako da ostali prisutni ne bi vidjeli to. Supruga je dala 10,00 € koje je on stavio u jedan od četiri pasoša i ponovo vratio pasoše policajcu B.i. Primijetio je kako je uzeo pare iz pasoša i stavio u džep. Smatra da je pasoš uzeo lijevom rukom i novac stavio u lijevi džep od pantalona. Dok se ovo dešavalo preko puta njegovog automobila bio je autobus pun putnika koji je izlazio iz Crne Gore i svi ti putnici su gledali ovaj prizor, s tim što on ne zna ko su bili ti putnici. On je potom pošao za Plav u pravcu Ribarevina. Na raskršnici Ribarevine policajcu za koga ne zna kako se zove ispričao mu je predhodni događaj, na šta mu

je ovaj policajac kazao da ne zna kome treba da se obrati, pa nakon što je on policajcu rekao "da kolega, kolegu štiti", isti mu je rekao da se obrati UP PJ B. Polje, kao nadležnoj instituciji, a on je potom pošao u Plav i sutri dan se u Plavu žalio jednom prijatelju, koji mu je dao broj mobilnog telefona D.a M.a, a on je M.u potom ispričao ovaj događaj. Nakon 3 do 4 dana u Upravi policije u Plavu dao je izjavu o ovom događaju. Istakao je da mu je B.a djelovao kao čovjek starosti 40. godina, srednjeg rasta, pun, debeo, oblog lica, kratko ošišan, crne kose, možda malo prosijed, koji na sebi nije imao plavu uniformu, već uniformu druge boje koju ne može da odredi. Događaj izmedju njega i B.e posmatrala je supruga M.a koja je sjedjela na sjedištu pored njega, napominjući da nije imao razloga da da pare ovom policajcu, jer mu nijesu trebale nikakve privilegije i da ga policajac propusti zbog nečega, niti je od policajca tražio da nešto unese, a da se to ne carini i da nije imalo razloga da slobodno i normalno prodje kao svi putnici, pošto nije imao ništa za carinjenje i pošto su vozilo i putne isprave bili u redu, a na pitanje policajca "imate li šta za policiju da častite", pretpostavio je iz iskustva da treba da ga časti, jer svaki put kad dokazi na Granični prelaz kod Uvca policija traži da bude češćena. Prije dolaska na Granični prelaz Dobrakovo, na graničnom prelazu u Brodarevu policajac ga je takodje pitao "šta imate za policiju", na šta mu je on odgovorio da je već jednom dao na Uvcu, pitajući ga pri tom koliko si dao na Uvcu i tražeći mu 10,00 do 15,00 €. Medjutim, ovom policajcu nije dao pare, niti je on više tražio, jer je policajcu objasnio da je predhodno na Uvcu dao pare, te ga je on pustio da prodje. Dok se odvijao događaj izmedju njega i B.e policajac G.a je bio udaljen nekih par metara od njih i njemu nije poznato da li je to G.a gledao i vidio. Novčanica od 10,00 € je bila iz štosa para koje svakodnevno koristi i nije mu poznat njen broj. Istakao je da slučaj nije prijavio odmah na prelazu nekom od starješina jer mu nije bila namjera da konplikuje stvar. B.a kritičnog događaja nije izričito kazao koliko para da stavi u pasoš, nego je jednostavno rekao "šta imate za policiju, stavi u pasoš i vrati mi pasoše nazad" i da nije dao pare policajac je trebao da ga pusti da prodje jer je on gradjanin Crne Gore i od policajca nije tražio nikakve privilegije niti da mu nešto učini.

Iz iskaza svjedokinje M.M.proizilazi da se ona kritične večeri nalazila na graničnom prelazu Dobrakovo u PMV njenog supruga M.a id a su sa njima bili dvoje maloljetno djece i da su bili pošli na odmor u Plav. Na graničnom prelazu su čekali nekih 15 minuta, a kad su stigli na red da se nad njima izvrši carinska kontrola policajac G.a je propustio PMV crvene boje koje je vuklo čamac, što je njoj bilo nesvakidašnje pa je ovo zapamtila. Kada su oni došli na red, ona je bila u vozilu i sjedjela do supruga, a postrani od njih stajali su policajci G.a i B.a. B.a je tražio njihove isprave, te su mu oni dali četiri pasoša, a u tom momentu njihova djeca su spavala. B.a je njenog supruga pitao "ima li šta za carinu" i rekao mu da izadje iz auta, što je suprug i uradio. Nije čula razgovor izmedju njih dvojice, ali je vidjela da je suprug podigao haubu od gepeka i nakon kraćeg vremena istu zatvorio. Potom je suprug ušao u vozilo i tražio od nje da mu da 10,00 € i čula je da policajac B.a govori njenom mužu "stavi u pasoš da ne vide kolege". Četiri pasoša su bili u rukama njenog muža koji je u njih stavio 10,00 € i predao ih policajcu, vidjela je kako policajac stavlja ovih 10,00 € u džep, stim što ona ne zna kojom rukom je stavio novac u džep. Njen muž je ljutito otvorio vrata, a policajac je tapkao rukama u znak zadovoljenja. Kada je muž ušao u auto pitala ga je "zašto je dao novac", na šta je on odgovorio "zar nijesi čula kada je policajac rekao šta imaš za policiju". Ona je suprugu prokomentarisala da nema razloga da plaćaju bilo šta, kad su već platili eko taksu. U kolima nije bilo ništa sumnjivo osim parčeta trapist sira za djecu. Potom su pošli u pravcu Plava i kada su stigli na Ribarevine primijetili su saobraćajnu policiju pa je njen muž istima ispričao predhodno dešavanje na carinskom punktu. Na pitanje njenog supruga gdje može da se žali, saobraćajni policajac je odgovorio da ne zna, pa ih je tek nešto kasnije uputio da ovo prijave policiji Bijelo Polje. Potom su krenuli za Plav. Muž je sutri dan pošao da pere kola i žalio se nekom od prisutnih na događaj od predhodne večeri, te mu je jedno lice dalo telefon osobe kojoj može da se prijavi slučaj. Suprug je zvao to lice koji ga je uputilo kome može da napiše prestavku, što je suprug uradio i obratio se policiji u Plavu. Dodala je da oni godinama putuju iz Njemačke u Plav gdje ljetuju i da na carinskom punktu nijesu imali problema, a slučaj nijesu prijavili odmah na graničnom prelazu iz razloga što nijesu imali kome, jer je bila noć, djeca su spavala, ona je bila pospana, a u protivnom parkirala bi auto da rade šta hoće, a nikada im ne bi dala 10,00 € za nešto što ne treba. Od policajca B.e nijesu tražili da im napravi nikakvu uslugu,

ili propust u smislu povoljnosti za njih, niti su imali robu za carinjenje, vozilo je bilo ispravno, imali su samo pakovanje trapista za djecu koje se ne carini, te nije bilo razloga da im policajac uzima pare, pa ma koji iznos to bio, te su oni povrijeđeni činom i gestom policajca procesuirali ovaj slučaj, a da su na graničnom prelazu bili policajci B.a i G.a saznala je iz njihovih bedževa.

Iz sadržine pisanog dokaza - izvještaja UP PJ B. Polje GP Dobrakovo od 22/23.06.2008. godine proizilazi da su u periodu od 00 - 01 časova kritične večeri na graničnom prelazu Dobrakovo bili angažovani sledeći policajci i to na ulazu vozila u Crnu Goru B.a, na izlazu vozila iz Crne Gore N., a na ulazu i izlazu teretnih motornih vozila i autobusa G.a.

Prihvatajući u potpunosti odbranu okrivljenog B.a M. sud nije prihvatio navode iz iskaza oštećenog M.M.a i svjedokinje M. M. u kojima su oni tvrdili da je kritičnog događaja policajac B.a od M.M.a zahtijevao poklon, govoreći mu "imate li šta za policiju, imaš li šta da nas čistiš" da bi, kada mu je oštećeni izvadio 10,00 € u namjeri da mu ih da, tražio da mu novac stavi u pasoše koji je već držao u ruci, govoreći mu "evo ti pasoše, stavi mi 10,00 € u pasoše i ponovo mi vrati pasoše", što je oštećeni i uradio, stavio novac u jedan od četiri pasoša koji mu je i predao, nakon čega je novac uzeo i stavio u džep, a pasoše mu vratio. Jer su ovi navodi po ocjeni suda nelogični i isključivo usmjereni na otežavanje krivično pravnog položaja okrivljenog.

Naime, oštećeni M. je tvrdio da je prilikom kritičnog događaja na graničnom prelazu bila velika gužva, da se preko puta njega i policajca B.e nalazio autobus pun putnika, koji su gledali ovaj prizor pa po ocjeni suda da je ovaj svjedok govorio istinu po pitanju ponašanja okrivljenog B.e kritičnog događaja, jedino logično bi bilo da bi isti to odmah prijavio na graničnom prelazu nekom od starješina policije ili pak carinicima a u krajnjem slučaju policijskoj patroli na Ribarevinama ili eventualno deržurnoj službi Centra bezbjednosti u Bijelom Polju iste večeri. Činjenicu da ovakvo "navodno ponašanje policajca B.e" oštećeni M. nije prijavio starješinama na graničnom prelazu isti je u svom iskazu obrazložio tvrdnjom da nije imao namjeru da komplikuje stvar. Međutim u smom iskazu on je takodje tvrdio da mu nije bilo poznato kome se prijavljuje davanje mita i da je u vezi toga pitao policajca na Ribarevinama koji takodje "navodno" nijesu znali kome se prijavljuje davanje mita te je nelogično i nejasno zašto je ovo "navodno" ponašanje policajca B.e prijavio Uprvi policije u Plavu sjutri dan nakon ovog događaja.

Nelogično je i činjenica da se oštećeni M. sjeća identifikacione pločice policajca B.e - detalja istaknutog na uniformi a da se ne sjeća boje uniforme koju je policajac B.a imao.

Oštećeni M. je takodje tvrdio da je kod njega bilo sve regularno kako po pitanju putnika tako i po pitanju robe i vozila da nije imalo potrebe da daje nikakve pare policajcu B.i da bi ga ovaj pustio da uđe u Crnu Goru preko graničnog prelaza u Dobrakovu pa se nameće logično pitanje zašto je i na ime čega isti policajcu B.i dao ovih "navodnih 10,00 €", kod činjenice da M. nije tvrdio da je to od njega inperativno zahtijevano ili da je pak bio prinuđen da da navodno 10,00 € policajcu B.i.

Dakle iz navedenog proizilazi da je iskaz oštećenog M.a nelogičan i kontradiktoran, te sud isti nije prihvatio a sud iz istih razloga nije prihvatio iskaz svjedokinje M.M.te je iz ovih razloga u potpunosti prihvatio odbranu okrivljenog.

Stoga je sud prilikom donošenja odluke a imajući u vidu da krivica okrivljenog mora biti na nesumljiv način dokazana a da se činjenice koje idu okrivljenom u prilog uzimaju kao dokazani i onda kada u njihovu istinitost postoji izvjesna sumnja postupio u skladu s načelom "in dubio pro reo" odnosno u slučaju sumnje odlučio u korist okrivljenog, zaključio da nije dokazano da je isti izvršio krivično djelo stavljeno mu na teret javnom optužbom.

Sa navedenih razloga sud je shodno čl.363.st.3. ZKP CG, okrivljene oslobodio od optužbe, s obzirom da nije dokazano da su izvršili krivično djelo stavljeno im na teret.

Troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava Crne Gore, shodno čl.203.st.1. ZKP CG.

Oštećena M.M.je shodno čl. 212 ZKP CG upućen da imovinsko pravni zahtjev ostvaruje u parničnom postupku.

Sa iznijetog je odlučeno kao u izreci presude, a shodno čl. 363. ZKP CG.

OSNOVNI SUD U BIJELOM POLJU

Dana, 26. 02. 2010. godine

ZAPISNIČAR S U D I J A

Sonja Marković s.r. D. Mrdak s.r.